

آیا صحیح است که عزرائیل برای قبض روح رسول خدا (ص) اجازه گرفتند؟

پاسخ :

در پاسخ به سؤال فوق باید توجه داشت که رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم اشرف مخلوقات و سرور کائنات عالم و فخر رسل میباشد تمام ما سوی الله تحت اراده و قدرت آن حضرت می باشد .

قال رسول الله (ص) : ما خلق الله خلقا أفضل مني ، ولا أكرم عليه مني . قال علي : فقلت : يا رسول الله فأنت أفضل أم جبرائيل ؟ فقال : يا علي إن الله - تبارك وتعالى - أفضل أنبياء المرسلين على ملائكته المقربين ، وفضلني على جميع النبيين والمرسلين ، والفضل بعدى لك يا علي ، وللائمة من ولدك من بعدك ، فان الملائكة من فدامنا وفدام مميئنا .

ينابيع الموده ، قندوزی (1294)، ج3 ، ص 277 .

رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند : فداوند هیچ خلقی را افضل و برتر از من نیافرید و هیچ خلقی را بر من کرامت نبخشید . حضرت علی علیه السلام عرضه داشت : یا رسول الله ! آیا شما برترید یا جبرائیل ؟ حضرت فرمودند : یا علی ! فداوند تبارک و تعالی انبیاء مرسلینش را بر ملائک مقربینش فضیلت بخشید و من را بر تمامی انبیاء و مرسلین فضیلت بخشید . و پس از آن فضیلت و برتری از آن تو و فرزندان بعد از توست . و به درستی که تمام ملائکه و فرشتگان فادمین ما و فادم مبین و دوستداران ما هستند .

لذا نه تنها مطلب فوق هیچ استبعادی ندارد بلکه روایات متعددی بر آن دلالت دارد که ما تنها به یک روایت از منابع اهل سنت بسنده می نماییم .

لما كان قبل وفاة رسول الله صلى الله عليه وسلم بثلاثة أيام أهبط الله جبريل إليه ، فقال : يا أحمده إن الله عز وجل أرسلني إليك إكراما لك ، وتفضيلا لك ، وفاصة لك ، يسألك عما هو أعلم به منك ، يقول : كيف تجدي ؟ قال : أجدني يا جبريل مكروبا ، ثم جاءه اليوم الثاني فقال : يا أحمده إن الله أرسلني إليك إكراما لك ، وتفضيلا لك ، وفاصة لك ، يسألك عما هو أعلم به منك يقول : كيف تجدي ؟ قال : أجدني يا جبريل مكروبا ، ثم عاد اليوم الثالث فقال : يا أحمده إن الله أرسلني إليك إكراما لك ، وتفضيلا لك ، وفاصة لك ، يسألك عما هو أعلم به منك يقول : كيف تجدي ؟ قال : أجدني يا جبريل مكروبا ، وأجدني يا جبريل مغموما ، وهبط مع جبريل ملك في الهواء يقال له : إسماعيل على سبعين ألف ملك ، فقال له جبريل : يا أحمده هذا ملك الموت يستأذن عليك ، ولم يستأذن على آدمي قبلك ، ولا

یستأذن علی آدمی بعدک ، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ائذن له ، فأذن له جبریل فدخل ، فقال له ملك الموت : يا أمد إن الله أرسلني إليك وأمرني أن أطيعك ، إن أمرتني بقبض نفسي قبضتها ، وإن كرهت تركتها ، فقال جبریل : يا أمد إن الله قد اشتاق إلى لقائك ، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : يا ملك الموت امض لما أمرت به ، فقال جبریل : يا أمد عليك السلام هذا آخر وطني الأرض ، إنما كنت أنت حاجتي من الدنيا .

الطبقات الكبرى ، ابن سعد (230هـ) ، ج2 ، ص 259 و البداية و النهاية ، ابن كثير (744هـ) ، ج 5 ، ص 297 و المعجم الكبير ، طبرانی (360هـ) ، ج 3 ، ص 129 و مجمع الزوائد ، هيثمي (807هـ) ، ج9 ، ص 35 و كنز العمال ، متقی هندی (975هـ) ، ج7 ، ص 251 .

سه روز از عمر رسول اکرم صلی الله علیه و آله باقی مانده بود، «جبرئیل» بر آن مضرت نازل شد و گفت: یا امد! همانا فدای تعالی بر اثر گرامی داشتن و فضیلت تو و خصوصیتی که با تو داشته مرا بسوی تو فرستاده است و از موضوعی می پرسد که خود او، نسبت به آن از تو، داناتر است. و آن سؤال اینست که می فرماید، چگونه خود را می یابی؟ در پاسخ گفت: ای جبرئیل! خود را اندوهناک و دلگیر مشاهده می کنم. روز دوم، «جبرئیل» فرود آمد و به دیدار رسول خدا صلی الله علیه و آله شرفیاب شد و همان مطالب روز قبل را گفت و اضافه کرد: یا امد! فدایتعالی از تو می پرسد، مال خود را، چگونه احساس می کنی؟ در پاسخ فرمود: احساس غم و اندوه می کنم. «جبرئیل» بازگشت. و روز سوم، بمضور مبارک شرفیاب شد و همان مطالب دو روز پیش را تکرار نمود و افزود: فدایتعالی چگونه مال تو را می شنود؟ در پاسخ فرمود: خود را اندوهناک و غمناک مشاهده می کنم. در این روز، «جبرئیل» به اتفاق «عزرائیل» و فرشته ای به نام «اسماعیل» همراه با هفتاد هزار فرشته دیگر به مضور مبارک شرفیاب گردیده بود.

«جبرئیل»، (که پیش از «عزرائیل» و «اسماعیل» به مضور مبارک رسول خدا صلی الله علیه و آله شرفیاب شده بود) پس از پرسش و پاسخ روز اول، به عرض رسول خدا صلی الله علیه و آله تقدیم داشت: اینک «عزرائیل»، اجازه ورود بر شما را دارد، با اینکه پیش از شما از امدی اذن ورود نفواسته و پس از شما هم، از کسی اجازه نخواهد فواست! رسول خدا صلی الله علیه و آله به «جبرئیل» گفت: به وی اجازه ورود بده. «عزرائیل» بمضور مبارک شرفیاب شد و در برابر رسول اکرم صلی الله علیه و آله توقف کرد. و گفت: یا رسول الله! یا امد! فدای تعالی مرا بسوی تو اعزام کرده است و دستور داده، هر چه بفرمائی، اطاعت کنم؛ اگر دستور دهی، جان تو را قبض کنم، قبض می کنم. و اگر دستور دهی، تو را به مال خود واگذارم، از تو اطاعت کرده و قبض رومت نخواهم کرد. رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: هر وظیفه ای که نسبت به من داری، انجام بده.

«عزرائیل» گفت: وظیفه من بسته به فرمان شماست. «جبرئیل» گفت: یا امد! فدای تعالی اشتیاق دیدار تو را

دارد. رسول فدا صلی اللہ علیہ و آلہ فرمود: ای عزرائیل! مأموریت خود را بجای بیاور. «میرئیل» نزدیک به قبض روح پیغمبر صلی اللہ علیہ و آلہ، گفت:

درود فدا بر تو، ای رسول فدا! اینک آفرین گامی است که بر روی زمین می‌گذارم. و از این پس، به زمین نفوادم آمد؛ زیرا منظور من، از آمدن به زمین، وجود مقدس تو بود. و اکنون که از این جهان به جهان دیگر می‌فرامی، دیگر نیازی به فرود به زمین ندارم. رسول فدا صلی اللہ علیہ و آلہ بدین گونه دار فانی را وداع گفت .

موفق باشید

گروه پاسخ به شبهات

مؤسسه تحقیقاتی حضرت ولی عصر (عج)